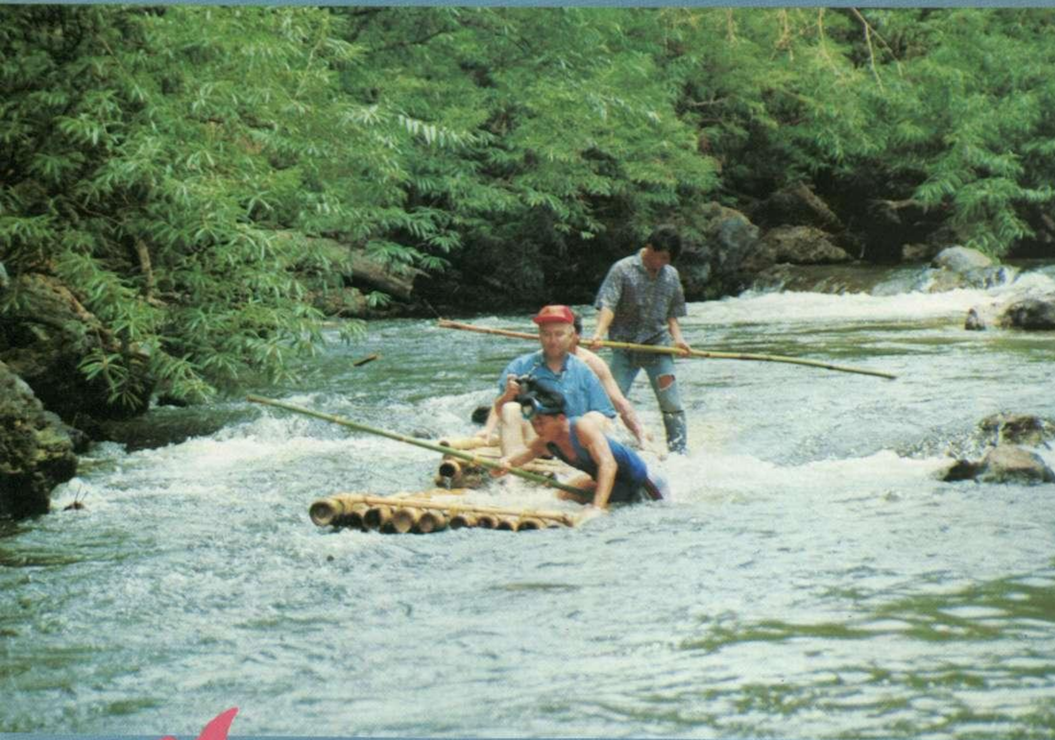

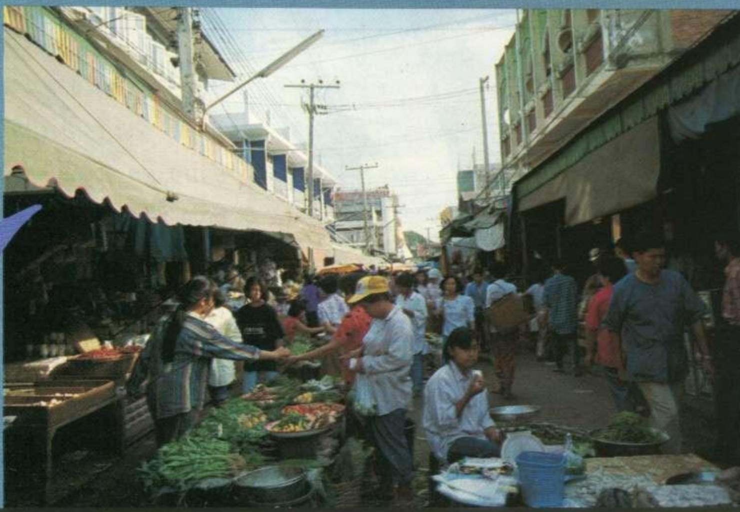
เที่ยวทั่วไทยไปกับเชลล์

ผ่านหมื่นผา ฝ่าสายน้ำ เดินป่าไปทีลอซู

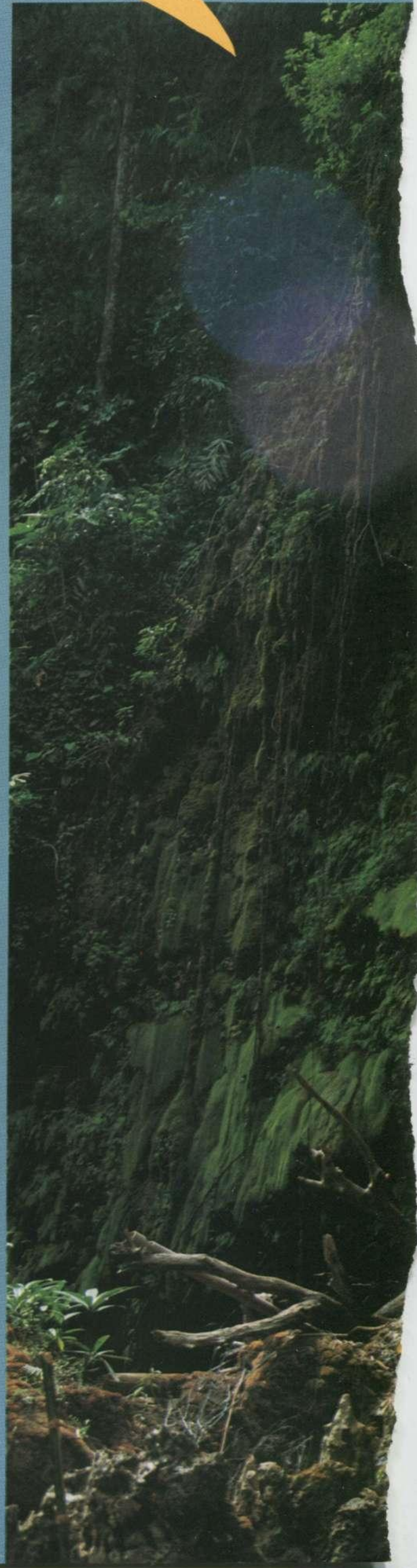
เรื่อง-ภาพ โดย..อาภา

1

2

3

4

5

6

7

8

9

"ธรรมชาติมีความเป็นอยู่ที่มีความหมายในตัวของมันเอง เช่นเดียวกับความงดงามที่คอยตอบคำถามให้กับความรู้สึกของผู้คนที่ได้เข้าไปสัมผัส และยิ่งความงดงามในความเป็นอยู่ของธรรมชาติลึกลับซับซ้อนมากขึ้นเท่าใด ความหมายและความพยายามของผู้คนก็ดูจะยิ่งทวีคูณมากขึ้นเท่านั้น การเดินทางสู่ใจกลางธรรมชาติแห่ง อ. อุ้มผาง จึงถูกเริ่มต้นขึ้น ด้วยอยากสัมผัสกับคำว่า "แดนสนธยา" นั้นเป็นอย่างไร..."

ฉบับที่แล้วได้พากันไปจนถึงแม่สอด ฉบับนี้ก็กลับมาตั้งต้นใหม่แล้วก็พากันไป จ. ตาก อีก แต่ทว่า...ดินแดนแห่ง อ. อุ้มผาง ที่ได้เหยียบย่างมาเป็นครั้งแรกนี้ ยังคงลึกเร้นกว่าที่หลาย ๆ คนจะรู้จักและเข้าไปสัมผัสกันได้ถึงแก่นจริง ๆ และนั่นคือความพิเศษสุดที่โอกาสเป็นของเรา

รอรถจากรอยัล ซิลล์ แทรบเวิลมารับตามที่นัดหมายกันไว้ก็ราว ๆ 22.00 น. สนทนาพาทีกับเจ้าของทัวร์นิสัยดี ตามฉายาที่เราอยากเรียกกันว่า "ผู้กองโจ" ก็ได้ความว่านักท่องเที่ยวชาวเยอรมัน 4 คนที่ตามโปรแกรมจะเดินทางไปพร้อม ๆ กับเรานั้น เบื่อที่จะเสียเวลากับระยะทางกว่า 500 กม. เสียแล้ว โดยเปลี่ยนใจขึ้นเครื่องไล่ตามหลังเราไปเจอกันที่แม่สอดในวันรุ่งขึ้นเลย ดังนั้นที่นั่งในรถตู้คันใหม่จึงกลายเป็นเตียงสวรรค์น้อย ๆ สำหรับเรา 3 คนไปอย่างสบาย ๆ แต่ที่ไหนได้ชักดึกชักไม่ค่อยไว้ใจคนขับรถซะแล้ว เห็นรถส่ายไปส่ายมา แซงจะพันไม่พันขบวนคอนวอยอันยาวเหยียด ก็เลยเป็นอันว่า หลับ ๆ ตื่น ๆ จนกระทั่งแสงสีทองของวันใหม่มาเยือน เมื่อเราเดินทางเกือบจะถึงแม่สอดอีก 68 กม. นั่นแหละ จึงได้งีบใหญ่ ๆ สักงีบหนึ่ง

ลืมตาตื่นก็เห็นไม้ลืมใบไว้ใต้ต้น โชว์กิ่งก้านโกร๋น ๆ กับใบสีน้ำตาลประปรายตามประสาฤดูแล้งสลับกันไปกับป่าไผ่แห้ง ๆ ไร้ชีวิตชีวาสองข้างทาง ลาดไล่ไปกับเนินถนนที่แลดูจะเริ่มเลาะเลี้ยวและชันขึ้นเรื่อย ๆ นั่งมองเขาได้อีกหลายลูกก็พอดีถึงโรงแรม

1
เกาะแก่งเกรี้ยวกราดในบางช่วงของสายน้ำ

2
ตลาดแม่สอดยามเช้า

3
แก่งแรกต้อนรับการเดินทาง

4
ความเขียวฉ่ำที่ธรรมชาติสร้าง

5
สงบ นิ่งงันของสายน้ำกลางอ้อมกอดธรรมชาติ

6
ชายอัธยาศัยดีที่หมู่บ้านแม่กลองคี

7
ความงดงามที่ธรรมชาติมอบให้

8
เตรียมพร้อมกับการล่องแพ

9
ล่องแพ ชมเขา

10
บ้านเหงาเงียบที่หมู่บ้านร่มเกล้า 4

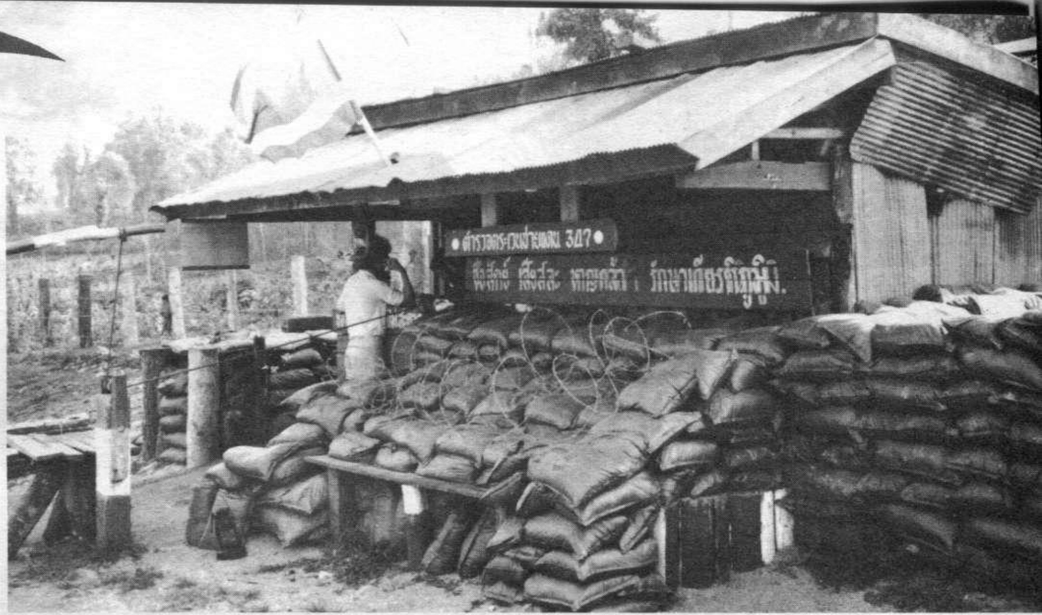
11
ลงบอกจำนวนขณะเดินทาง
ที่จุดตรวจตำรวจตระเวนชายแดน 347

12
ทักทายชาวหมู่บ้านแม่กลองคี

10

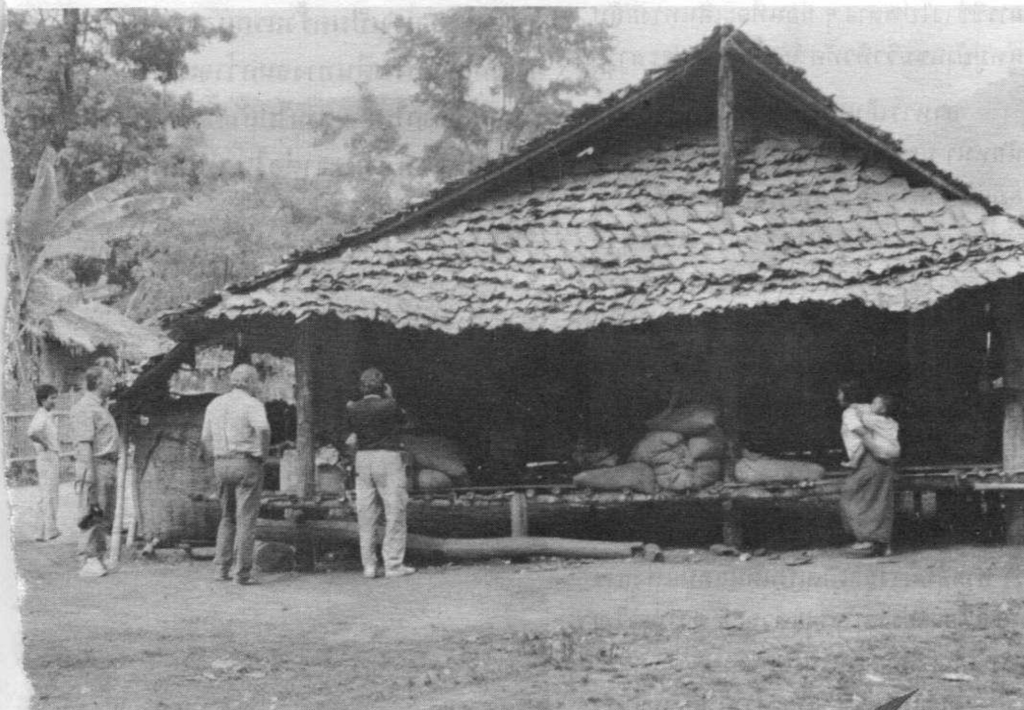

แม่สอด ฮิลล์เสียก่อน ไกด์พาเข้าไปล้างหน้าล้างตาแล้วก็ออกชมตลาดแม่สอดกัน ด้วยตั้งใจว่าคงจะเจอของแปลก ๆ ตาบ้าง แต่เปล่าเลย.. ได้กางเกงทรงกะเหรี่ยงมาตัวหนึ่ง ข้าวเหนียวไก่ย่างพออิ่มสามสี่คนก็เดินตัวปลิวขึ้นรถทันที เพราะลูกหลานหม่องนุ่งโสร่งคร่ำคร่าเป็นโขยงเดินสะกิดยิก ๆ ขอตังค์ บอกว่าเดือนก่อนมาก็ให้ไปแล้วยังจะขออีกหรือ ก็ไม่เชื่อเดินตามอยู่นั่นแหละ พวกเราก็เลยต้องกลับมารอไกด์กันที่โรงแรม เพราะไกด์ยังคงวนเวียนหาซื้ออาหารอยู่ในตลาดเพื่อที่จะตุนไปเป็นเสบียงตลอดอีก 4 วันที่เราจะต้องใช้ชีวิตอยู่ใน อ. อุ้มผางและในป่า

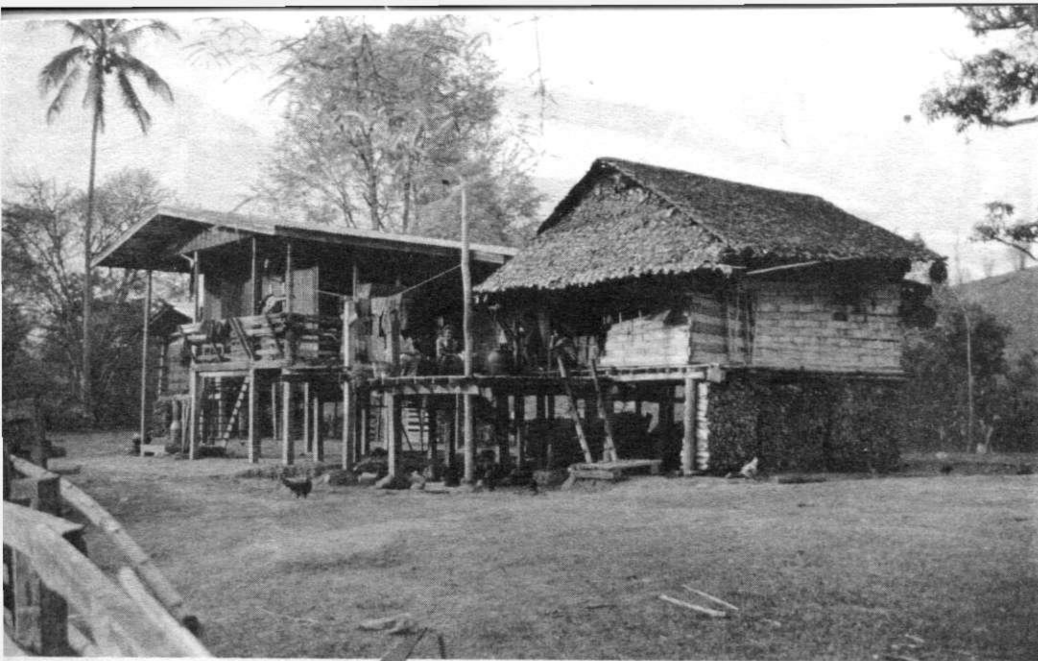
ลมเย็น ๆ พัดมาชนอารมณ์เหงา ๆ เพราะรู้สึกห่างไกลและเงียบงันกว่าการเดินทางทุกครั้งยังไงไม่รู้ เลยพานหลับเอาแรงไปซะอีกงีบเล็ก ๆ จนกระทั่งถูกสะกิดให้ตื่นนั่นแหละจึงได้เห็นว่าฝรั่ง 4 คน เพื่อนร่วมทางที่เราทักกันนักทักกันหนาว่า น่าจะติดดิกชันเนอรีมาสักเล่ม นั่งเรียงลำดับรออยู่ในรถเรียบร้อยแล้ว ก็เซย์ฮัลโหลกันนิดหน่อยก่อนที่จะปิดปากปิดตาเงียบ เมื่อเห็นป้ายบอกทางว่าอีก 164 กม. ถึง อ.อุ้มผาง

ตลอดเส้นทางถูกขนานด้วยความแห้งแล้งสีน้ำตาลของพื้นที่เตียนโล่ง หลาย ๆ นาทีจึงจะมีบ้านเรือนผ่านตามาให้เห็นสักครั้งหนึ่ง รถแล่นผ่านหมู่บ้านร่มเกล้า ไกด์ซึ่งทำหน้าที่เป็นคนขับรถด้วยก็ต้องจอดรถฟุตฟิตฟอไฟบอกกล่าวถึงหนทางข้างหน้าที่เราเห็นเป็นแนวถนนชันขึ้น และเป็นเส้นทางที่เราจะต้องใช้ในการเดินทางตลอดสู่อุ้มผางด้วย พอจับใจความได้ถึงสภาพชีวิตของคนท้องถิ่นที่สำคัญคือความเป็นมาของถนนที่ถูกสร้างขึ้นด้วยงบประมาณมหาศาลและเร่งด่วนของรัฐบาลเมื่อสิบกว่าปีก่อน ในอันที่จะพาดผ่านไปรักษาและปกป้องอธิปไตยของชาติให้รอดพ้นจากเงื้อมมือของ ผกค. ซึ่งในตอนนั้นจากคำเล่าขานของคนใกล้เคียงที่รู้จักกับคนงานของบริษัท อิตาเลียน-ไทย ที่ประมูลการสร้างทางได้ในสมัยนั้นเล่าให้ฟังว่า การสร้างทางเต็มไปด้วยความยากลำบากทั้งจากภูมิอากาศที่ปกคลุมไปด้วยหมอกและจากกับระเบิดที่ ผกค.ซุ่มวางไว้ เช้าขึ้นมาก่อนการสร้างทางจะดำเนินต่อเนื่องไปคนงานต้องต้อนฝูงวัวให้เดินนำหน้ารถออกไปเป็นระยะทางที่ต้องการสร้างทางในวันนั้นเสียก่อน และแน่นอนว่า ในทุก ๆ วันคนงานจะต้องได้กินเนื้อวัวที่ถูกกับระเบิดเป็นกับข้าวทุกวัน และนั่นย่อมไม่นับรวมถึงชีวิตคนงานและผู้คนมากมายที่ล้มตายไปกับการสร้าง**ทางสายตาก–อุ้มผาง**

ถนนโค้งคดและสูงชันขึ้นเมื่อรถแล่นเลยหมู่บ้านร่มเกล้า 2 มา ตลอดไปจนถึงหมู่บ้านร่มเกล้า 4 ก็พอดีได้เวลาอาหารกลางวัน เกิดเป็นฝรั่งก็ดีเหมือนกันได้แซนด์วิชไปคนละอันกับโค้กคนละกระป๋องก็อิ่มกันแล้ว พวกเราสิถ้าไม่ได้ข้าวเหนียวไก่ย่างละก็ หิวตาลายแน่ ๆ กระปรี้กระเปร่าขึ้นมานิดนึงแล้วก็เริ่มสอดส่ายสายตาเข้าไปในหมู่บ้านที่นับรวมกันแล้วก็มีเพียง 10 กว่าหลังเท่านั้น ลับ ๆ ล่อ ๆ ไปจ่อหน้าประตูบ้านชาวม้งหลังหนึ่งซึ่งสร้างแบบง่าย ๆ หลังคามุงจากพื้นเรือนก็คือดิน เล็กและมืด ตั้งท่าจะถ่ายรูปเด็กม้งกันให้ได้ก็ไม่สำเร็จสักที เพราะยื่นมาให้เห็นแต่ลูกตา แล้วก็หลบเร็วอย่าบอกใคร ถามเจ้าของบ้านดูว่าทำไมหมู่บ้านนี้มันเงียบนัก ก็ทำไมจะไม่เงียบล่ะ...ม้งเล่นลงเขาไปสงกรานต์แก้ร้อนกันในแม่สอดเกือบหมดหมู่บ้าน มันก็ต้องเงียบเป็นธรรมดา

อีกหลายสิบ กม. ที่เดียวกว่าจะถึงอุ้มผาง หนทางแคบและชันสูงขึ้นทุกขณะ มองเห็นเบื้องล่างได้ถนัดชัดเจนถึงขุนเขาที่สลับซับซ้อนลูกแล้วลูกเล่าเหี้ยนเตียนบ้าง ครึ้มเขียวบ้างสลับกันไป ผ่านจุดตรวจของ นปภ. กับ ตชด. 347 อีก 2 ด่าน ล่วงเลยมาไม่กี่อึดใจก็เข้าเขตของ**หมู่บ้านแม่กลองคี** ซึ่งลักษณะบ้านเรือน

13
บ้านคนเลี้ยงช้างที่หมู่บ้านน่อเอ

14
สีเขียว ๆ ของต้นไม้และขุนเขาริมทางผ่าน

แลดูจะมีฐานะดีกว่าหมู่บ้านร่มเกล้า 4 ที่ผ่านมา น้ำใสไมตรีของคนในหมู่บ้านแบบชนบทๆ ยังไงก็ยังคงเอกลักษณ์อยู่ ด้วยปลาเนื้ออ่อนตัวใหญ่สุดที่เขาตกมาได้เพื่อจะเป็นอาหารเย็นได้เปลี่ยนมือกลายเป็นของฝากให้กับไกด์ซะแล้ว ทางด้านบรูโนกับพืช ซึ่งเป็นชื่อที่พวกเราเรียกกันพอให้รู้ว่าใครเป็นใคร เพราะชื่อจริง ๆ ของชาวเยอรมันทั้ง 4 นั้นออกเสียงยากเหลือเกิน แต่ก็ดูเขาจะพอใจกับชื่อใหม่ของเขาเหมือนกัน ทั้งสองท่าทางจะสนใจกับเจ้าครกกระเดื่องที่ใช้ตำข้าวเปลือกตามกรรมวิธีแบบดั้งเดิมของไทยซะจริง ๆ หนุ่ม ๆ สาว ๆ ชาวพื้นบ้านก็โชว์ออฟกันน่าดู ต่างผลัดกันมาตำข้าวให้ฝรั่งได้ชมกันเป็นที่ครื้นเครงกันตามประสาที่นาน ๆ จะมีชาวต่างชาติแวะเวียนมาทักทายกันสักที

จัดสัมภาระเข้าห้องพักซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของ**บ้านกำนันกองแก้ว** ที่แบ่งสรรเป็นห้องให้เช่าสำหรับนักท่องเที่ยว ก็เมื่อเวลาเกือบจะห้าโมงเย็นแล้ว อีของไกด์ซึ่งทำหน้าที่เป็นแม่ครัวให้ตลอดการเดินทางเริ่มทำอาหารเย็นไว้รอท่า ขณะที่พวกเราจะต้องนั่งรถต่อไปยังท้ายหมู่บ้านตามที่ไกด์วางโปรแกรมไว้ว่าจะพาฝรั่งไปขึ้นช้าง หนทางที่รถแล่นสู่**หมู่บ้านกะเหรี่ยงน่อเอ**นั้นน่าจะเหมาะกับเกวียนหรือม้ามากกว่ารถ เพราะทั้งหลุมทั้งบ่อทั้งทางแคบ ๆ เล่นเอาตับไตไส้พุงย้ายที่กันชุลมุนไปหมด หน้าซ้ำไปถึงแล้วเจ้าของช้างที่ติดต่อไว้ยังบอกว่าปล่อยช้างเข้าป่าไปแล้วซะอีกเพราะเลยเวลานัดมาแล้ว ซึ่งในตอนแรกไกด์คงตกลงกับเขาไว้ว่าสามโมงเย็นเป็นอันว่าถ้าจะตามช้างออกมาจากป่าก็คงต้องอีกวันหรือสองวัน ดังนั้นทั้งไทยทั้งฝรั่งก็ได้แต่นั่งดูควายหกเจ็ดตัวในปลักโคลนแทนการขี่ช้างไปพลาง ๆ ก่อนที่จะเดินทางกลับสู่หมู่บ้านชมวิวทิวทัศน์กันไปตามประสา

อาหารเย็นแบบไทย ๆ ถูกปากฝรั่งนักหนา มุมรับประทานอาหารเปิดโล่งรับลมเย็นใกล้ ๆ กับถนน ทำให้ได้สัมผัสกับบรรยากาศของหมู่บ้านที่ห่างไกลแสงสีได้สนิทชิดเชื้อจริง ๆ แต่จะว่าไปแล้วถึงจะห่างไกลและลึกเร้นจากตัวเมืองเพียงใด ชีวิตความเป็นอยู่ของผู้คนในอุ้มผางก็แลดูจะไม่เดือดร้อนและยากจนเท่าใดนัก บ้านไม้แต่ละหลังก็ไม่ใช่เล็ก ๆ โทรศัพท์ทางไกลก็มีไว้บริการ ผักหญ้าก็แลดูเขียวชอุ่มทั่วตาไปหมด อดคิดถึงอีกสักสองหรือสามปีข้างหน้าไม่ได้ว่า หากอุ้มผางถูกเปิดเป็นดินแดนแห่งการท่องเที่ยวอย่างแท้จริงแล้วละก็ ความเจริญจะทวีคูณขึ้นอีกสักปานใด

ไกด์และคนนำแพเอารถไปส่งพวกเราทางทิศตะวันตกของหมู่บ้านหลังจากอิ่มหนำกับอาหารเช้ากันแล้ว ลงจากรถก็บุกเข้าพงหญ้าแห้งกันไม่ถึงสิบนาทีก็มองเห็นสายน้ำเอื่อยไหลอยู่ท่ามกลางไม้ครึ้มเขียว คนนำแพเตรียมการเดินทางด้วยการผูกมัดสัมภาระด้วยตอกอย่างแน่นหนา ส่วนไกด์ก็ตามมาส่งเราแค่ลงแพเท่านั้น เพราะต้องทำหน้าที่ขับรถเสบียงไปตามเส้นทางถนนเพื่อไปดักหน้าเราตามจุดที่นัดหมายกันในตอนเย็น

การเดินทางพร้อมกับสายน้ำไหลของ**ลุ่มน้ำแม่กลอง** เริ่มต้นขึ้นเมื่อทุกคนและทุกอย่างพร้อม ความรู้สึกแปลกใหม่เร่งเร้าอยู่ในที ประสบการณ์ใหม่จากการล่องแพที่เป็นการล่องแพอย่างแท้จริง เป็นสิ่งที่ทั้ง 12 คนรวมทั้งคนนำแพด้วยไม่สามารถรู้ล่วงหน้าได้เลยว่า กว่า 20 กม. ทางสายน้ำและเกาะแก่ง พวกเราจะพบกับเหตุการณ์ใดบ้างในแม่น้ำแห่งนี้ แม่น้ำแม่กลองที่เกิดจากการรวมตัวของลำน้ำแม่กลองกับลำห้วยอุ้มผางซึ่งมีต้นน้ำมาจากร่มเกล้า ไหลต่อเนื่องมาทางบ้านมังร่มเกล้า และเป็นสายน้ำที่สามารถไหลทะลุไปออก จ. กาญจนบุรี ได้ และท้ายสุดก็ลงรวมไปกับความยิ่งใหญ่แห่งเจ้าพระยา

คนนำแพปักปลายไม้ไผ่ลงสู่พื้นน้ำพร้อมออกแรงให้แพวิ่งไปในทิศทางที่ต้องการ นั่นหมายถึงว่าธรรมชาติล้วน ๆ ใจกลางป่าอุ้มผางกำลังจะเผชิญกับสายตาของเราเป็นครั้งแรกและตลอดวันคืนแห่งการเดินทางจนกว่าจะถึงจุดหมาย...อยากให้คุณตามไปสัมผัสใกล้ชิดสายน้ำพร้อม ๆ กับเราต่อในฉบับหน้า

